

Frequency of seropositive cases of brucella among the family members of brucellosis patients hospitalized in Kashan Beheshti Hospital during 2013-2014

Momen-Heravi M¹, Afzali H^{2*}, Rezaghi R², Akbari H¹, Haghshenas N³

1- Social Determinants of Health (SDH) Research Center, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, I. R. Iran.

2- Infectious Diseases Research Center, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, I. R. Iran.

3- Student Research Committee, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, I. R. Iran.

Received November 16, 2015; Accepted February 16, 2016

Abstract:

Background: Brucellosis is the most prevalent zoonotic disease. There are reports regarding the brucellosis infection in family members sharing the same risk factors. This study was designed to screen the prevalence of brucellosis among the family members of cases with acute brucellosis.

Materials and Methods: This cross-sectional study was carried out on family members of 95 acute brucellosis cases (n=239) hospitalized in Kashan Beheshti Hospital during 2013-2014. After taking the informed consent, the blood samples (5 cc) were taken from family members and the brucella agglutination test was done. The least titration value of 1:80 and 1:40 for positive Wright, Coombs Wright and 2ME tests were considered, respectively. A questionnaire containing information about the demographic and past history, signs, and laboratory results of both patients and their family members were completed through interviewing.

Results: Ninety-five and 81 out of 239 family members were considered as brucella affected and seropositive, respectively. The highest risk factor for transmission was the consumption of contaminated dairy, especially fresh cheese. The rate of seropositivity among the family members was 33.9%. Despite the significant correlation between dairy consumption and seropositivity ($P<0.01$), there was no statistical association between sex, age, job, residency and animal contact with number of seropositive cases among family members.

Conclusion: Considering the high rate of seropositivity among family members of brucellosis cases and consumption of fresh cheese as the most common risk factor for transmission, screening the family members and public education to avoid the consumption of unpasteurized dairy is recommended.

Keywords: Brucellosis, Seropositive, Family members

* Corresponding Author.

Email: hasnafsali@yahoo.com

Tel: 0098 913 362 3400

Fax: 0098 315 554 8900

Conflict of Interests: No

Feyz, Journal of Kashan University of Medical Sciences, April, 2016; Vol. 20, No 1, Pages 81-88

Please cite this article as: Momen-Heravi M, Afzali H, Rezaghi R, Akbari H, Haghshenas N. Frequency of seropositive cases of brucella among the family members of brucellosis patients hospitalized in Kashan Beheshti Hospital during 2013-2014. *Feyz* 2016; 20(1): 81-88.

بررسی فراوانی موارد سروپوزیتیو بروسلوز در اعضای خانواده بیماران مبتلا به بروسلوز در بیمارستان شهید بهشتی کاشان طی سال‌های ۱۳۹۲-۹۳

منصوره مومن هروی^۱، حسن افضلی^۲، رضا رزاقی^۳، حسین اکبری^۴، نعیمه حق شناس^۵

خلاصه:

سابقه و هدف: بروسلوز بیماری مشترک انسان و دام است. گزارشاتی از عفونت بروسلوز در بین اعضای خانواده با ریسک فاکتور مشترک وجود دارد. این مطالعه با هدف شیوع بروسلوز در اعضای خانواده بیماران مبتلا به بروسلوز حاد طراحی گردید.

مواد و روش‌ها: این مطالعه مقطعی بر روی ۲۳۹ نفر از اعضای خانواده ۹۵ بیمار مبتلا به بروسلوز انجام گرفت. از خانواده بیماران میلی لیتر خون گرفته شد و آزمایش آگلولیتیناسیون بروسلوز انجام شد. تیتر حداقل ۱/۸۰ برای رایت و کومیس رایت و تیتر ۱/۴۰ برای دو مرکاپتواتانول تست مثبت در نظر گرفته شد. پرسشنامه حاوی اطلاعات دموگرافیک، سوابق بیماری علائم بالینی و نتایج آزمایشگاهی بیماران و اعضای خانواده از طریق مصاحبه تکمیل گردید.

نتایج: از بین ۲۳۹ نفر از اعضای خانواده ۹۵ بیمار مبتلا، ۸۱ نفر سروپوزیتیو بودند که از این تعداد ۵۵ نفر (۶۷/۹ درصد) مرد و ۲۶ نفر (۳۲/۰۹) زن بودند. بیشترین ریسک فاکتور انتقال، مصرف لبیات غیر پاستوریزه بهویژه پنیر محلی (۶۵ درصد) بود. شیوع سروپوزیتیوی در اعضا خانواده ۳۳/۹ درصد بود. ارتباط آماری معنی‌داری بین جنس و سن، شغل، محل سکونت و تماس با حیوان با تعداد افراد سروپوزیتیو در خانواده دیده نشد. بین مصرف لبیات با تعداد مبتلایان در خانواده ارتباط آماری معنی‌دار مشاهده شد ($P=0.17$).

نتیجه‌گیری: با توجه به میزان بالای سرولوژی مثبت در میان اعضای خانواده بیماران بروسلوز و مصرف پنیر محلی به عنوان شایع‌ترین ریسک فاکتور انتقال، غربالگری برای شناسایی تعداد بیشتر بیماران و آموزش مردم توصیه می‌شود.

وازگان کلیدی: بروسلوز، سروپوزیتیو، اعضا خانواده

دو ماهنامه علمی- پژوهشی فیض، دوره بیست، شماره ۱، فروردین و اردیبهشت ۱۳۹۵، صفحات ۸۱-۸۸

بروسلوز بیماری اندمیک کشور ما می‌باشد و یکی از شایع‌ترین بیماری‌های عفونی در بسیاری از مناطق کشور ما محسوب می‌شود [۴]. علائم و نشانه‌های بروسلوز غیر اختصاصی هستند و بیشتر موارد انسانی، تشخیص داده نشده باقی می‌مانند. بیماری می‌تواند در هر سن و جنسی بروز کند. انسان‌ها معمولاً از طریق تماس مستقیم با حیوانات آلوده یا فرآورده‌های آنان مبتلا می‌شوند. شیر غیر پاستوریزه و فرآورده‌های لبنی تهیه شده از حیوانات آلوده منبع مهم عفونت در جمعیت عامه می‌باشد [۵]. در مطالعه صوفیان و همکاران ۱۶۳ تن از اعضای خانواده ۵۰ بیمار مبتلا به بروسلوز مورد غربالگری قرار گرفتند که ۱۵ فرد (۹/۲ درصد) از اعضای خانواده سروپوزیتیو بودند، ۸ نفر (۵۳/۳ درصد) از آنها بدون علامت بوده و ۷ نفر (۴۶/۷ درصد) علامت‌دار بودند؛ ۴ مورد از افراد سروپوزیتیو از یک فرد در یک خانواده ۶ نفره مبتلا شده بودند [۱]. در مطالعه Tabak و همکاران در ۱۱۰ نفر از اعضای خانواده ۲۸ بیمار مبتلا به بروسلوز، ۸۰ درصد سرونگاتیو و ۲۰ درصد سروپوزیتیو بودند. در بین افراد سروپوزیتیو ۱۲ نفر آنها بدون علامت و ۸ نفر علامت‌دار بودند [۵]. در مطالعه Almuneef و همکاران از میان ۴۰۴ نفر اعضای خانواده بیماران، ۵۳ درصد سروپوزیتیو بودند که از این تعداد ۷۴ درصد علائم داشتند و مابقی بی‌علامت بودند [۶]. عفونت هم‌زمان در میان اعضا خانواده

مقدمه

بروسلوز بیماری عفونی مزمن شایع مشترک بین انسان و دام در سراسر جهان می‌باشد که علی‌رغم کنترل آن در بسیاری از کشورها، هنوز در ایران اندمیک می‌باشد [۱]. میزان بروسلوز انسانی در سطح جهانی مشخص نبوده و این ناشی از تفاوت در کیفیت سیستم گزارش‌دهی و اطلاع رسانی در کشورهای مختلف است؛ گزارشات نشان‌گر این است که حتی در کشورهای توسعه یافته نیز میزان واقعی بروز بروسلوز تا ۲۶ برابر آن چیزی است که در آمارهای رسمی منعکس است [۲]. سالیانه حدود پانصدهزار مورد بروسلوز انسانی در سطح جهان به سازمان جهانی بهداشت گزارش می‌شود [۳].

^۱ دانشیار، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

^۲ دانشیار، مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

^۳ استادیار، مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

^۴ استادیار، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

^۵ دانشجوی پزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

*لشان نویسنده مسئول:

کاشان، کیلومتر ۵ بلوار قطب راوندی، بیمارستان شهید بهشتی، گروه عفونی

تلفن: ۰۹۱۳ ۳۶۲۳۴۰۰، دوچرخه‌سواری: ۰۳۱ ۵۵۵۴۸۹۰۰

پست الکترونیک: hasanafsali@yahoo.com

تاریخ پذیرش نهایی: ۹۴/۱۱/۲۷ تاریخ دریافت: ۹۴/۸/۲۵

موجود در پرسشنامه‌ها وارد نرم‌افزار SPSS ویرایش ۱۸ گردید و با استفاده از آمارهای توصیفی و آزمون مجدور کای مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. $P < 0.05$ معنی دار تلقی شد.

نتایج

از تعداد ۹۵ بیمار ۶۴ نفر (۴ درصد) مرد و ۳۱ نفر (۳۲/۶ درصد) زن بودند. بیشترین فراوانی در محدوده سنی ۵۹-۴۰ سال (۳۴/۱ درصد) و پس از آن در گروه سنی ۷۹-۶۰ سال (۲۵/۵ درصد) و کمترین تعداد بیماران در گروه سنی ۱۰۰-۸۰ سال، سه مورد (۳/۳ درصد) بود. میانگین سن بیماران 44.9 ± 20.4 سال با حداقل ۱۶ و حداکثر ۸۵ سال بود. شایع‌ترین شغل، کشاورزی ۳۰ نفر (۳۱/۶ درصد)، خانه‌داری ۲۴ مورد (۲۵/۳ درصد) و سپس دامداری ۱۵ مورد (۱۵/۸ درصد) بود. از بین ۲۳۹ نفر اعضای خانواده بیماران؛ ۸۱ نفر سروپوزیتیو بودند که از این تعداد ۵۵ نفر (۶۷/۹ درصد) مرد و ۲۶ نفر (۳۲/۰۹) زن بودند. بیشترین فراوانی در محدوده سنی ۵۹-۴۰ سال (۴۰/۵ درصد) و کمترین آن در گروه سنی ۱۰۰-۸۰ سال (۹/۷ درصد) بود. میانگین سن اعضای خانواده بیماران 40.5 ± 10.4 سال با حداقل ۱/۵ سال و حداکثر ۷۵ سال بود. شایع‌ترین شغل کشاورزی (۳۰/۸ درصد)، محصل (۷/۲۴) درصد و سپس خانه‌داری (۱۸/۵ درصد) گزارش شد. بیشترین ریسک فاکتور انتقال مصرف لبیات غیرپاستوریزه بود. بیشترین ماده لبیات مصرفی در بین بیماران و افراد سروپوزیتیو خانواده آنان پنیر محلی بهترین با فراوانی ۶۵ و ۵۵/۵ درصد بود. تماس با حیوان در ۳۷ مورد (۳۸/۹ درصد) وجود داشت. از تعداد ۹۵ بیمار، ۱۱ نفر زیر ۵ روز، ۷۵ نفر (۷۹/۸ درصد) بهمدت ۵-۹ روز و ۹ نفر (۸/۵ درصد) ده روز و بیشتر، بستره بوده‌اند. میانگین طول مدت بستره ۵/۹۵ $\pm 29/6$ روز با حداقل ۳ و حداکثر ۱۵ روز بوده است. طول مدت علائم قبل از بستره در اکثریت بیماران؛ ۷۴ نفر (۷۷/۹ درصد) زیر یک ماه بود، ۱۹ نفر (۲۰ درصد) یک تا سه ماه و دو نفر (۲/۱ درصد) بیش از سه ماه علائم داشتند. سابقه بروسلوز در ۱۱ مورد (۱۱/۶ درصد) وجود داشت (جدول شماره ۱). علائم بالینی بیماران شامل تب با بیشترین فراوانی درصد) و تعریق (۹۳/۷ درصد) بود. سایر علائم مهم بهترین فراوانی شامل خستگی ۶۱ مورد (۶۴/۱ درصد)، میالژی ۳۴ مورد (۳۵/۸ درصد)، کمردرد ۲۶ مورد (۲۷/۴ درصد) و آرتراژی ۲۵ مورد (۲۶/۳ درصد) بود. شایع‌ترین یافته بالینی تب (۹۷/۹ درصد) بود. از ۹۵ بیمار مورد مطالعه بیشترین تیتر مثبت رایت (۲۸ نفر) مربوط به تیتر ۱/۳۲۰ و بیشترین تیتر کومبیس رایت (۲۸ نفر) مربوط به تیتر ۱/۶۴۰ و بیشترین تیتر ۲ ME (۲۵ نفر) مربوط به تیتر ۱/۸۰

افراد مبتلا به خاطر ریسک فاکتورهای مشترک و خوردن مواد غیر پاستوریزه گزارش شده است [۵-۷]. کمتر از ۱۰ درصد موارد انسانی ممکن است تشخیص داده شده و گزارش شوند؛ به علت میزان بالای مواجهه در جامعه موارد زیاد دیگری را می‌توان به‌ازای هر یک مورد ثابت شده بروسلوز شناسایی کرد [۵]. با توجه به شیوع بالا و روز افزون بروسلوز در شهرستان کاشان و ضرر و زیان‌های ناشی از عدم تشخیص به موقع و درمان مبتلایان و با توجه به اینکه انجام چنین مطالعه‌ای می‌تواند معاونت بهداشتی را در امر برنامه‌ریزی جهت شناسایی و کنترل موارد بیماری یاری دهد، این تحقیق به منظور مطالعه شناسایی افراد دچار عفونت بروسلوز در میان اعضا خانواده مبتلایان و پیگیری و در صورت نیاز درمان آنان طراحی گردید.

مواد و روش‌ها

این مطالعه به صورت مقطعی روی ۲۳۹ نفر از اعضای خانواده ۹۵ بیمار مبتلا به بروسلوز حاد بستری شده در بیمارستان شهید بهشتی کاشان طی سال‌های ۱۳۹۲-۹۳ پس از کسب مجوز از کمیته اخلاق دانشگاه انجام گرفت. نمونه‌گیری به صورت سر-شماری مبتنی بر هدف انجام شد. حجم نمونه بر اساس شیوع ۴۲ درصد سابقه خانوادگی موارد بروسلوز در بیماران مبتلا به بروسلوز [۶] و با در نظر گرفتن اطمینان ۹۵ درصد و دقت ۵ درصد و با در نظر گرفتن خانواده‌های با جمعیت متوسط ۴ نفر، برابر ۹۴ خانواده تعیین شد. کلیه بیمارانی که تشخیص بروسلوز آنها بر اساس وجود علائم بالینی و آزمایشات رایت و کومبیس رایت و ۲ ME قطعی گردیده و در بیمارستان بهشتی بستری شده بودند، وارد مطالعه شدند. از اعضا خانواده بیماران درخواست شد جهت انجام آزمایش آگلوتیناسیون بروسلوز به آزمایشگاه بیمارستان شهید بهشتی مراجعه نمایند. پس از بیان اهداف و توجیه و کسب رضایت‌نامه از افراد از هر یک از ایشان ۵ میلی‌لیتر خون گرفته شد. نتیجه رایت و کومبیس رایت حداقل ۱/۸۰ و دو مرکاپتواتانول نتیجه رایت حداقل ۱/۴۰ مثبت تلقی شد. افرادی که حداقل رایت یا کومبیس حداقل ۱/۴۰ مثبت تلقی شد. افرادی که حداقل رایت یا کومبیس رایت و دو مرکاپتواتانول تست مثبت داشت به عنوان سروپوزیتیو تلقی شدند. معیار ورود به مطالعه سابقه ابتلا به بروسلوز ثابت شده در فرد بر اساس نتایج آزمایشات رایت یا کومبیس رایت حداقل ۱/۸۰ و ۲ ME حداقل ۱/۴۰ و معیار خروج عدم وجود مدارک آزمایشگاهی دال بر ابتلا به بروسلوز در فرد بیمار بود. یک پرسشنامه حاوی اطلاعات دموگرافیک، سوابق بیماری، علائم بالینی و نتایج آزمایشگاهی بیماران و اعضا خانواده از طریق مصاحبه با بیماران و اعضا خانواده تکمیل گردید. اطلاعات

($P=0.050$). در ۱۶ مورد (۵۵/۲) از بیمارانی که مشاغل مرتبط با بیماری را داشتند، هیچ مورد مثبت بروسلوز در خانواده‌شان دیده نشد که این عدد در بیماران با مشاغل غیرمرتبط، ۳۱ نفر (۴۷ درصد) بود. اکثر مبتلایان شغل غیرمرتبط داشتند و ارتباط معنی‌دار آماری بین شغل بیمار با تعداد مبتلایان در خانواده مشاهده نشد ($P=0.095$). ۳۹ نفر (۸۱/۲ درصد) از افرادی که در خانواده آنها عضو مبتلا وجود داشت شهربی بودند. ارتباط معنی‌دار آماری بین محل سکونت بیمار با تعداد مبتلایان در خانواده مشاهده نشد ($P=0.182$). در ۴۸ بیمار دارای عضو مبتلا در اعضای خانواده در ۱۷ نفر سابقه تماس با حیوان وجود داشت. ارتباط معنی‌دار آماری بین تماس با حیوان با تعداد مبتلایان در خانواده مشاهده نشد ($P=0.454$). در ۴۸ بیمار دارای عضو مبتلا در اعضای خانواده در ۴۶ نفر سابقه مصرف لبنتیات محلی وجود داشت و تنها در ۲ نفر این سابقه منفی بود. ارتباط آماری معنی‌دار بین مصرف لبنتیات با تعداد مبتلایان در خانواده مشاهده شد ($P=0.017$) (جدول شماره ۲). بین علامت بالینی در بیماران و تعداد بیماران در اعضای خانواده رابطه معنی‌دار آماری یافت نشد. ارتباط معنی‌دار آماری بین تعداد مبتلایان در خانواده با تیتراسیون تست رایت ($P=0.667$)، کومبس رایت ($P=0.567$) و تست مرکاپتواتانول دیده نشد ($P=0.775$).

بود. این در حالی است که در بین افراد سروپوزیتیو بیشترین تیتر مثبت رایت (۲۵ نفر) مربوط به تیتر ۱/۸۰ و بیشترین تیتر کومبس رایت (۲۰ نفر) مربوط به تیتر ۱/۶۴۰ و بیشترین تیتر ۲ ME (۳۲ نفر) مربوط به تیتر ۱/۴۰ می‌باشد. از ۹۵ بیمار (۵۰/۵ درصد) افراد سروپوزیتیو وجود داشتند و در اعضای خانواده ۴۸ بیمار (۴۹/۵ درصد) هیچ مورد سروپوزیتیو یافت نشد. شیوع سروپوزیتیوتی در اعضا خانواده ۳۳/۹ درصد بود. در ۳۰ بیمار (۶۲/۵ درصد) یک نفر، در ۹ بیمار (۱۸/۷ درصد) دو نفر، و در ۹ بیمار (۱۸/۷ درصد) ۳ نفر و بیشتر از اعضا خانواده فرد سروپوزیتیو بودند. در بیشتر موارد یکی از اعضا خانواده درگیر شده بود. تنها در یک بیمار (۱/۱ درصد) نفر از اعضا خانواده مبتلا بودند. از ۴۸ بیماری که در اعضا خانواده آنها فرد سروپوزیتیو یافت شد، در ۳۱ مرد (۴۸/۴ درصد) و ۱۷ زن (۵۴/۸ درصد) سروپوزیتیوتی در اعضا وجود داشت که البته ارتباط آماری معنی‌داری بین جنس بیمار با تعداد مبتلایان در خانواده‌شان دیده نشد. ($P=0.698$) (جدول شماره ۲). از ۴۸ بیماری که در اعضا خانواده آنها فرد سروپوزیتیو یافت شد، در ۱۰ مورد زیر ۲۰ سال و ۲۲ مورد ۲۰–۶۰ سال و ۱۶ مورد بیش از ۶۰ سال مورد مبتلا یافت شد. بین گروه سنی بیماران و تعداد افراد مبتلا در اعضا خانواده رابطه معنی‌دار آماری وجود داشت

جدول شماره ۱- توزیع فراوانی مشخصات بیماری در بیماران مبتلا به بروسلوز مورد مطالعه

مشخصات بیماری	تعداد	درصد
مداوم	۹	۹/۶
متناوب	۳۴	۳۶/۲
تشدید در شب‌ها	۵۲	۵۴/۳
بهبودی نسبی	۹۴	۹۸/۹
میزان بهبودی بهبودی کامل	۱	۱/۱
بلی	۳۸	۴۰
خیر	۵۷	۶۰
دارد	۱۱	۱۱/۶
ندارد	۸۴	۸۸/۴
سابقه بروسلوز		
کمتر از ۱ ماه	۷۴	۷۷/۹
۱-۳ ماه	۱۹	۲۰
بستری بیشتر از ۳ ماه	۲	۲/۱
زیر ۵ روز	۱۱	۱۱/۷
۵-۹ روز	۷۵	۷۹/۸
۱۰ روز و بیشتر	۹	۸/۵
سیستمیک	۹۴	۹۸/۹
نوع بروسلوز لوکالیزه	۱	۱/۱

جدول شماره ۲- مقایسه تعداد اعضای مبتلا در خانواده بیماران مورد مطالعه بر حسب جنس، محل سکونت، تماس با حیوان و مصرف لبیات غیر-

پاستوریزه							
P	جمع		زن		مرد		جنس بیمار
	تعداد (درصد)	(%)	تعداد (درصد)	(%)	تعداد (درصد)	(%)	
۰/۶۹۸	(۴۹/۵)۴۷	۴۷	(۴۰/۲)۱۴	۱۴	(۵۱/۶)۳۳	۳۳	۰
	(۳۱/۶)۳۰	۳۰	(۴۰/۵)۱۱	۱۱	(۲۹/۷)۱۹	۱۹	۱
	(۹/۵)۹	۹	(۶/۵)۲	۲	(۱۰/۹)۷	۷	۲
	(۹/۵)۹	۹	(۱۲/۹)۴	۴	(۷/۸)۵	۵	۳ و بیشتر
	(۱۰۰)۹۵	۹۵	(۱۰۰)۳۱	۳۱	(۱۰۰)۶۴	۶۴	جمع
۰/۱۸۲	جمع		روستا		شهر		محل سکونت
	تعداد (درصد)		تعداد (درصد)		تعداد (درصد)		
	(۴۸/۹)۴۷	۴۷	(۵۵)۱۲	۱۲	(۴۷/۳)۲۵	۲۵	۰
	(۳۱/۹)۳۰	۳۰	(۲۰)۴	۴	(۳۵/۱)۲۶	۲۶	۱
	(۹/۶)۹	۹	(۵)۱	۱	(۱۰/۸)۸	۸	۲
۰/۴۵۴	(۹/۶)۹	۹	(۲۰)۴	۴	(۶/۸)۵	۵	۳ و بیشتر
	(۱۰۰)۹۵	۹۵	(۱۰۰)۲۱	۲۱	(۱۰۰)۷۴	۷۴	جمع
	جمع		دارد		دارد		تماس با حیوان
	تعداد (درصد)		تعداد (درصد)		تعداد (درصد)		
	(۴۹/۵)۴۷	۴۷	(۴۶/۶)۲۷	۲۷	(۵۴/۱)۲۰	۲۰	۰
۰/۰۱۷	(۳۱/۶)۳۰	۳۰	(۳۴/۵)۲۰	۲۰	(۲۷)۱۰	۱۰	۱
	(۹/۵)۹	۹	(۶/۹)۴	۴	(۱۳/۵)۵	۵	۲
	(۹/۵)۹	۹	(۱۲/۱)۷	۷	(۵/۴)۲	۲	۳ و بیشتر
	(۱۰۰)۹۵	۹۵	(۱۰۰)۵۸	۵۸	(۱۰۰)۳۷	۳۷	جمع
	جمع		دارد		دارد		صرف لبیات
	تعداد (درصد)		تعداد (درصد)		تعداد (درصد)		
	(۴۹/۵)۴۷	۴۷	(۸۶/۷)۱۳	۱۳	(۴۲/۵)۳۴	۳۴	۰
	(۳۱/۶)۳۰	۳۰	(۱۳/۳)۲	۲	(۳۵)۲۸	۲۸	۱
	(۹/۵)۹	۹	.	.	(۱۱/۲)۹	۹	۲
	(۹/۵)۹	۹	.	.	(۱۱/۲)۹	۹	۳ و بیشتر
	(۱۰۰)۹۵	۹۵	(۱۰۰)۱۵	۱۵	(۱۰۰)۸۰	۸۰	جمع

استان‌های تهران و لرستان در سال‌های ۱۳۸۵-۸۷ انجام پذیرفت، اعضای خانواده ۳۶ بیمار مبتلا به بروسلوز بررسی شد و میزان سرولوژی مثبت در ۱۱۷ نفر از اطرافیان بیماران مبتلا به بروسلوز ۱۶۳ تن از (۳۴/۲ درصد) بود [۸] در مطالعه صوفیان و همکاران ۱۵ نفر از اعضای خانواده ۵۰ بیمار در ارک مورد بررسی قرار گرفتند، که ۱۵ نفر (۹/۲ درصد) آنها سروپوزیتیو بودند [۱]. در مطالعه شریفی-مود و همکاران از ۳۷۸ تن از اعضای خانواده ۶۹ بیمار مبتلا به بروسلوز در زاهدان ۱۶۰ نفر مثبت بودند. از ۶۹ خانواده در ۳۰ خانواده ۳ مورد از اعضاء، در ۱۰ خانواده ۴ مورد، در ۷ خانواده ۲ مورد، در ۲ خانواده ۵ مورد و در ۱ خانواده ۶ مورد مبتلا وجود داشت [۹]. در مطالعه Ismayilova و همکاران در سال ۲۰۰۹ در باکو آذربایجان، میزان سروپوزیتیتی در ۲۱ تن از اعضای خانواده ۶ مورد مبتلا به بروسلوز ۹/۵ درصد و در ۲۷ تن از همسایه‌ها ۷/۴

از ۹۵ بیمار مورد مطالعه، در اعضای خانواده ۴۸ بیمار (۵۰/۵ درصد) افراد سروپوزیتیو وجود داشتند و در اعضای خانواده ۴۷ بیمار (۴۹/۵ درصد) هیچ مورد سروپوزیتیو یافت نشد. اعضای خانواده مبتلایان ۲۳۹ نفر شامل ۱۰۷ مرد (۴۴/۸ درصد) و ۱۳۲ زن (۵۵/۲ درصد) بودند که از این تعداد ۸۱ نفر سروپوزیتیو بودند. شیوع سروپوزیتیتی در اعضای خانواده ۳۳/۹ درصد بود. در خانواده ۳۰ بیمار (۶۲/۵ درصد) یک نفر، در خانواده ۹ بیمار (۱۸/۷ درصد) دو نفر و در خانواده ۹ بیمار (۱۸/۷ درصد) ۳ نفر و بیشتر از اعضای سروپوزیتیو بودند. در بیشتر موارد یکی از اعضای خانواده درگیر شده بود. تنها در یک بیمار (۱/۱ درصد) ۴ نفر از اعضای خانواده مبتلا بودند. در مطالعه امین زاده و همکارانش که روی اطرافیان و اعضای خانواده بیماران مبتلا به بروسلوز حاد در

بحث

شاهد برتری تعداد مردان بزنان مبتلا به بروسلوز می‌باشیم. در مطالعه ما بیشترین فراوانی بیماران در محدوده سنی ۴۰-۵۹ سال (۳۴/۱) درصد) و کمترین آن در محدوده سنی ۱۰۰-۸۰ (۳/۳) درصد) با میانگین $44/9 \pm 2/0$ و میانه سنی ۵۵ سال بود. در مطالعه امین زاده میانگین سنی بیماران $13/18 \pm 14/1$ سال بود که تقریباً مشابه مطالعه ما می‌باشد [۸]. در مطالعه Ismayilova و همکاران میانه سنی بیماران ۲۶ سال با محدوده ۷۰ تا ۱۸ بود [۱۰]. در مطالعه Almuneef و همکاران توزیع سنی ۲-۶۷ سال، میانگین سنی ۱۲/۷ سال و بیشتر بیماران ۱۴ تا ۴۰ ساله بودند [۶]. در مطالعه Alsubaie و همکاران توزیع سنی ۳ ماه تا ۸۰ سال و میانه سنی ۱۶/۶ سال بود [۷]. در مطالعه Alim و همکاران در ترکیه بیشتر افراد در گروه سنی ۱۶ تا ۶۵ سال بودند [۱۲]. در مطالعه Sanodze و همکاران در اعضای خانواده میانه سنی ۲۷ سال بود [۱۳]. در اکثر مطالعات محدوده‌های سنی متفاوت می‌باشد و نشان‌گر این است که در ابتلا به بروسلوز سن نقشی نداشته و همه افراد از کودکی تا سالمندی در معرض ابتلا می‌باشند. در مطالعه ما از بین عالم بالینی بروسلوز، بیشترین شیوع را تب با ۹۷/۹ درصد و پس از آن تعریق و خستگی با ۹۳/۷ و ۹۶/۴ درصد داشته است. این درحالی است که در مطالعه امین زاده بیشترین علامت بالینی درد استخوان با شیوع ۸۳/۳ درصد و پس از آن تب با ۸۱ درصد گزارش شده که مشابه مطالعه ما تب جزو شایع‌ترین Buzgan عالم بوده ولی در رده اول نبوده است [۸]. در مطالعه و همکاران [۱۵] نیز مشابه مطالعه ما تب جزو شایع‌ترین عالم بالینی بوده و پس از آن آرترازوی ذکر شده است. مطالعه Tabak و همکارانش که در ترکیه انجام شده است نیز شایع‌ترین عالم بالینی را در بین اعضای خانواده بیماران تب، سردرد و آرترازوی مطرح کرده است [۵]. شایع‌ترین و مهم‌ترین علامت بالینی در بروسلوز تب می‌باشد و دیگر علائم مهم به ترتیب شیوع آرترازوی، میالزوی، تعریق و خستگی است. در مورد مصرف لبیات در مطالعه ما؛ ۸۴/۲ درصد افراد سابقه مصرف لبیات آلوده را ذکر می‌کردند و از بین لبیات غیر پاستوریزه، پنیر محلی با میزان ۶۵ درصد بیشترین عدد را به خود اختصاص داده و مهم‌ترین ریسک فاکتور ابتلا در بین بیماران و افراد خانواده آنها مصرف لبیات آلوده شناخته شد. صوفیان و همکاران مهم‌ترین ریسک فاکتور ابتلا را وجود یک فرد مبتلا به بیماری در خانواده و پس از آن مصرف لبیات غیرپاستوریزه را به عنوان ریسک فاکتور مازور مطرح کرده‌اند که مشابه مطالعه ما می‌باشد [۱] در مطالعه Almuneef و همکاران نیز مشابه مطالعه ما مهم‌ترین ریسک فاکتور ابتلا مصرف لبیات غیرپاستوریزه [۷۵ درصد] بود و پس از آن تماس با حیوان

درصد بود [۱۰]. در مطالعه Mendoza-Nunez و همکاران در پرو در سال ۲۰۰۵ روی ۲۰۶ نفر از اعضای خانواده ۴۳ بیمار، ۱۵ مورد (۷/۳ درصد) بروسلوز شناسایی شد؛ همه بیماران و ۸۰/۱ درصد اعضای خانواده آنها مصرف لبیات محلی داشتند و شایع‌ترین ماده پنیر محلی (۶۶/۵ درصد) بود [۱۱]. در مطالعه Almuneef و همکاران در عربستان ۴۰۴ نفر از اعضای خانواده ۵۵ بیمار بررسی شدند و اعضای ۲۳ خانواده (۴۲ درصد) سروپوزیتو بودند [۶]. در مطالعه Alsubaie و همکاران در عربستان در سال ۲۰۰۲-۲۰۰۱ در ۲۵ بیمار از ۱۷۸ اعضای خانواده ۳۴ نفر (۱۹ درصد) سروپوزیتو بودند [۷]. در مطالعه Alim و همکاران در ترکیه، ۲۱۷ مورد با عالم بالینی مطابق با بروسلوز مورد آزمایش قرار گرفتند و ۱۱۴ نفر (۵۲/۵ درصد) سروپوزیتو بودند [۱۲]. در مطالعه Sanodze و همکاران در جورجیا، روی ۱۴۱ نفر شرکت کننده شامل ۲۷ مورد بروسلوز و ۸۶ عضو خانواده و ۲۸ نفر اعضای جامعه همسایه، شواهد سرولوزیکی بروسلوز ۷ درصد بود [۱۳]. میزان عفونت در میان تماس‌های خانگی بیماران بروسلوز در سایر شهرهای ایران مثل تهران و لرستان ۳۴/۲ درصد، در زاهدان ۲۰ درصد، در اراک ۹/۲ درصد و در سایر کشورهای اندمیک مثل ترکیه ۵۲/۵ درصد، در عربستان سعودی ۱۹ تا ۴۲ درصد، در آذربایجان ۱۰ درصد، در پرو ۷/۳ درصد و در جورجیا ۷ درصد مختلف گزارش شده است [۸-۱۳] که میزان ۳۳/۹ درصد در مطالعه ما در مقایسه با سایر مطالعات حاکی از بالاتر بودن شیوع بروسلوز در این منطقه می‌باشد. اما در مورد کشورهای دیگر مثل ترکیه و عربستان با توجه به اندمیک بودن بیماری در این مناطق شیوع از مطالعه ما بالاتر می‌باشد. از بین ۹۵ بیمار مبتلا به بروسلوز تعداد ۶۴ مورد (۶۷/۴ درصد) مرد و ۳۱ مورد (۳۲/۶ درصد) زن بودند؛ یعنی تعداد مردان مبتلا تقریباً دو برابر زنان بود. در مطالعه‌ای که طی سال‌های ۱۳۷۵-۸۲ در کاشان روی ۳۸۰ بیمار مبتلا به بروسلوز بستری شده در بیمارستان انجام شده نیز اکثربیت مبتلایان را (۲۲۴ نفر؛ ۵۹ درصد) مردان تشکیل می‌دادند [۱۴]. در مطالعه امین‌زاده و همکاران (۵۸ درصد) [۸] و در مطالعه Ismayilova و همکاران (۷۵ درصد) [۱۰] نیز بیشتر موارد مرد بودند [۱۰] که این دو مطالعه مشابه مطالعه ما بود. در مطالعه Almuneef در عربستان ۳۱ مورد (۵۶ درصد) مرد و ۲۴ مورد (۴۴ درصد) زن بودند [۶] ولی در مطالعه Buzgan و همکاران از میان ۱۰۲۸ بیمار بروسلوز بیشتر بیماران مبتلا (۵۲/۴ درصد) زن بودند [۱۵]. با توجه به اینکه بروسلوز یک بیماری مشترک انسان و دام می‌باشد و دامداری یک شغل مردانه است، لذا زمینه تماس آقایان با حیوان نیز بیشتر از زنان می‌باشد و ما در بیشتر مطالعات

سیون تست‌های آگلوتیناسیون و تعداد افراد سروپوزیتیو در افراد خانواده وجود نداشت که این موضوع نشان‌دهنده آن است که می-باشد بدون توجه به میزان تیتر آگلوتیناسیون بیمار، خانواده وی از نظر وجود بیماری بروسلوز غربالگری شوند.

نتیجه‌گیری

میزان بالای شیوع سروولوژی مثبت در میان اطرافیان بیماران مبتلا به بروسلوز نشان می‌دهد که بیماریابی جمعیت پرخطر می‌تواند منجر به شناسایی تعداد بیشتر بیمار مبتلا به تب مالت شود. در این مطالعه مصرف لبنتیت غیرپاستوریزه بهویژه پنیر محلی مهم‌ترین ریسک فاکتور ابتلا در بیمار و اعضا خانواده شناخته شد. لذا، آموزش همگانی مردم در راستای عدم استفاده از پنیر محلی راهی موثر برای کاهش شیوع بیماری توصیه می‌شود.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان از حمایت مادی و معنوی واحد حمایت از تحقیقات بالینی تقدیر و تشکر به عمل می‌آورند. در ضمن این مقاله بخشی از پایان نامه دانشجویی می‌باشد.

اهلی (۴۵ درصد) گزارش شده است [۶]. همچنین، در مطالعه Celebi و همکاران [۱۶] و Mendoza-Nunez و همکاران [۱۱] نیز مهم‌ترین ریسک فاکتور در شیوع بروسلوز در بین افراد خانواده بیماران مصرف لبنتیت غیرپاستوریزه گزارش شده و تماس با حیوان نادر بود. این در حالی است که در مطالعه Mangalgi و همکاران که در هند بر روی ۱۷۳۳ نفر انجام شده شایع ترین ریسک فاکتور تماس با حیوان (۹۹۸ نفر) و پس از آن مصرف لبنتیت آلوده (۷۳۵ نفر) گزارش شده است [۱۷]. همچنین، در مطالعه Ismayilova و همکاران بیشترین ریسک فاکتور ابتلا در بین افراد خانواده بیمار تماس با حیوان آلوده (۴۰ درصد) و کمترین آن (۵ درصد) مصرف لبنتیت غیرپاستوریزه بوده است [۱۰]. در مطالعه امین زاده میزان مصرف لبنتیت غیرپاستوریزه و کار در دامداری به یک میزان ۶۹/۵ درصد گزارش شده بود و بیشترین ماده مصرفی مشابه مطالعه ما پنیر غیر پاستوریزه با شیوع ۸۸ درصد بود [۸]. این طور که از مطالعه ما و دیگر مطالعات حاضر بر می‌آید، مصرف لبنتیت آلوده بیشتر از تماس با حیوان و یا اشتغال به مشاغلی که تماس با حیوان دارند مثل دامداری و یا کار در کشتارگاه در شیوع بروسلوز در بین افراد خانواده بیماران مؤثر است. در مطالعه حاضر هیچ ارتباط معنی‌دار آماری بین تیترا-

References:

- [1] Sofian M, Aghakhani A, Velayati AA, Banifazl M, Eslamifar A, Ramezani A. Risk factors for human brucellosis in Iran: a case-control study. *Int J Infect Dis* 2008; 12(2): 157-61.
- [2] Corbel M, Beeching N. Brucellosis. In: Dan L. Longo, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper, Stephen L. Hauser J. Larry Jameson, Joseph Loscalzo, Harrison's Principles of Internal Medicine. 19th ed. 2015.
- [3] Incidence of brucellosis in the world [on line]. Available at: <http://www.Vet.Uga.Edu/vppp/NSEP/Brazil 2002/brucella/Eng/incidence.htm>
- [4] Hadadi A, Rasoulinejad M, HajiAbdolbaghi M, Mohraz M, Khashayar P. Clinical profile and management of brucellosis in Tehran-Iran. *Acta Clin Belg* 2009; 64(1): 11-5.
- [5] Tabak F, Hakko E, Mete B, Ozaras R, Mert A, Ozturk R. Is family screening necessary in brucellosis? *Infection* 2008; 36(6): 575-7.
- [6] Almuneef MA, Memish ZA, Balkhy HH, Alotaibi B, Algoda S, Abbas M, et al. Importance of screening household members of acute brucellosis cases in endemic areas. *Epidemiol Infect* 2004; 132(3): 533-40.
- [7] Alsubaie S, Almuneef M, Alshaalan M, Balkhy H, Albanyan E, Alola S, et al. Acute brucellosis in Saudi families: relationship between brucella serology and clinical symptoms. *Int J Infect Dis* 2005; 9(4): 218-24.
- [8] Aminzadeh Z, Farokhi B, Akhavan Zanjani H, Aliari F, Bayati Z, Navaei F, et al. Brucellosis in Brucella Patients' Household Members and Colleagues Residing in Tehran and Lorestan Provinces, Iran. *Pejouhandeh* 2009; 14(2): 73-6. [in Persian]
- [9] Sharifi-Mood B, Metanat M, Alavi-Naini R. Screening of the family members of patients with acute brucellosis in Southeast Iran. *Indian J Med Microbiol* 2007; 25(2): 176-7.
- [10] Ismayilova R, Mody R, Abdullayev R, Amirova K, Jabbarova L, Ustun N, et al. Screening of household family members of brucellosis cases and neighboring community members in Azerbaijan. *Am J Trop Med Hyg* 2013; 88(5): 929-31.
- [11] Mendoza-Núñez M, Mulder M, Franco MP, Maas KS, Castañeda ML, Bonifacio N, et al. Brucellosis Working Group in Callao. Brucellosis in household members of Brucella patients residing in a large urban setting in Peru. *Am J Trop Med Hyg* 2008; 78(4): 595-8.
- [12] Alim A, Oguzkaya-Artan M, Artan C. The seroprevalence of brucellosis among undiagnosed

family members of brucellosis positive patients.
Niger J Clin Pract 2015; 18(5): 620-5.

[13] Sanodze L, Bautista CT, Garuchava N, Chubinidze S, Tseretsvadze E, Broladze M, et al. Expansion of brucellosis detection in the country of Georgia by screening household members of cases and neighboring community members. *BMC Public Health* 2015; 15: 459.

[14] Momen-Heravi M, Afzali H. Clinical manifestation of brucellosis hospitalized patients in Beheshti Hospital of Kashan 1996-2003. *Feyz* 2007; 11(1): 67-72. [in Persian]

[15] Buzgan T, Karahocagil MK, Irmak H, Baran

AI, Karsen H, Evirgen O, et al. Clinical manifestations and complications in 1028 cases of brucellosis: a retrospective evaluation and review of the literature. *Int J Infect Dis* 2010; 14(6): e469-78.

[16] Celebi G, Kulah C, Kilic S, Ustündag G. Asymptomatic Brucella bacteraemia and isolation of *Brucella melitensis* biovar 3 from human breast milk. *Scand J Infect Dis* 2007; 39(3): 205-8.

[17] Mangalgi SS, Sajjan AG, Mohite ST, Kakade SV. Serological, Clinical, and Epidemiological Profile of Human Brucellosis in Rural India. *Indian J Community Med* 2015; 40(3): 163-7.